

(ще видимъ), ако трѣбва да се спечели врѣме, и *истежемъ* (не искажъ); послѣ което истегляха сабитѣ и сѣчаха на всички страни. Послѣденъ прѣдставителъ на такава дипломация и политика бѣше славниитѣ визиръ — сераскерина Мехмедъ-Решидъ-Паша, Грузинъ, синъ на свѣщенникъ. Въ 1828 година, слѣдъ прѣвзиманieto на Силистра, прѣди Одринскиитѣ трактатъ, той защищаваше Шуменъ. Бѣше вече заключено прѣмирие и се водяха прѣговори за миръ, а той на всичкитѣ заповѣди на своето началство да прѣкрати войната отговаряше: *бакалжмъ*. Той привеждаше въ порядкъ войската, и като я урѣди извика: *истежемъ!* и съ гола сабля се хвърли врѣзъ Русситѣ. При Ковня той не искаше да каже *бакалжмъ* на войската, бѣгающа прѣдъ Арабитѣ на Ибрахимъ-Паша, но произнесе *истежемъ* да отстъпвамъ, хвърли се съ гола сабля всѣдъ тълпитѣ на прѣслѣдователитѣ и бѣше взетъ въ плѣнъ. Въ плѣна той съ своего *истежемъ* умори себе си отъ гладъ и умрѣ, съ смъртъта на когото и се свърши дългийтъ онзи рѣдъ отъ султански бейлербејове, които при казванieto *бакалжмъ* приготвяха войската, а при казванieto *истежемъ* побѣждаваха враговетѣ на вѣрата и полагаха прѣдъ носетѣ на султанитѣ много завоевания. Сега за всичко сждятъ и нарѣждатъ меджлиситѣ; безъ мазбата съ тѣхно разрѣшеніе даже военнитѣ началници но можтъ да употрѣбляватъ султанската войска за усмиряване на бунтоветѣ и за защищаваніе жителитѣ отъ разбойници. Удивителна е власта на меджлиситѣ въ завоеваната страна: това е узда, тургана отъ неспособнитѣ и невѣждитѣ на людietѣ, които си разбиратъ отъ работата, за да побъркатъ на тѣхната дѣятелность. Тѣ, както се види, сществуваатъ за потвърждение на пословицата: „най-добрѣ е да се ловятъ зайцитѣ съ волски кола“.

Като се посмѣха, въ меджлиса изново захванаха да четхтъ книгата.

Въ еди-кое и еди-кое село чюшмитѣ се развалили и нѣма вода за пхтницитѣ: ще разрѣшили съвѣта да се поправятъ?

Подъ Черкешлий нѣкой си крадецъ открадналъ отъ